

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา จำนวน 2 ห้องเรียนๆ ละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ แบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ Pretest - Posttest วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา มีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา มีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษในการเรียนรู้แบบปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. การเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ มีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ที่เรียนรู้แบบร่วมมือและแบบเน้นปฏิบัติ โดย

ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งการเรียนรู้อย่างแบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ มีวิธีการสอนเพื่อฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีวิธีการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเริ่มต้นบทเรียนด้วยบทสนทนาที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้หรืออาจเป็นข้อความสั้นๆเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่กำลังจะเรียนในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้ฟังบทสนทนาจากซีดีเสียงที่ผู้สนทนาเป็นเจ้าของภาษา (native speaker) ได้ฝึกทักษะการฟัง การทำความเข้าใจกับเรื่องที่ฟัง จากนั้นก็จะได้ฝึกพูดเป็นคู่รวมทั้งเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน กิจกรรมการเรียนรู้นำเสนอรูปภาพที่มีคำศัพท์ (lexicon) และไวยากรณ์ (grammar) ซึ่งสัมพันธ์กับรูปภาพที่ผู้เรียนได้พบแล้วในการนำเข้าสู่บทเรียน โดยอาจมีการนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์เพิ่มเติมหรือซับซ้อนขึ้นจากที่ผู้เรียนพบแล้วในการนำเข้าสู่บทเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสในการฝึกพูดเป็นคู่รวมทั้งเป็นกลุ่มเช่นเดียวกับในช่วงการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึก โดยเนื้อหาในส่วนนี้จะเป็นการสรุปคำศัพท์และไวยากรณ์ในส่วนการนำเข้าสู่บทเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปของแผนภูมิและคำอธิบาย เพื่อให้ง่ายแก่การทบทวนของผู้เรียนและเอื้อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ เพื่อให้ผู้อ่านคล่อง ในส่วนนี้ ผู้เขียนได้นำคำศัพท์และไวยากรณ์จากส่วนการนำเข้าสู่บทเรียน และ กิจกรรมการเรียนรู้มานำเสนออีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทสนทนา หรือข้อความสั้นๆ เป็นการเสริมความรู้ให้กับผู้เรียน และฝึกให้เคยชินกับการนำทักษะภาษาอังกฤษไปแสวงหาความรู้ ในบางหน่วยการเรียนรู้มีการนำเสนอคำศัพท์เพิ่มเติมให้อีกภายใต้กรอบ NEW WORDS ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้รับ ความสนุกสนานจากการอ่านเรื่องสนุกๆ และได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมๆ กันด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นวัดผล ประเมินผล แบบทดสอบพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในการทำข้อสอบปรนัย ซึ่งเป็นแบบทดสอบทำขยหน่วย เพื่อช่วยให้รู้ว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู่มากน้อยเพียงใดในแต่ละหน่วย โดยแสดงผลออกมาเป็นคะแนน ทั้งยังเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนสำหรับการทำข้อสอบด้วย

2. การเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ มีวิธีการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเข้าสู่เนื้อหา ครูเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน โดยอาจใช้ภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง ฯลฯ จากนั้นนำเสนอเนื้อหาแก่นักเรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย อาจเป็นเรื่องราว หรือบทสนทนาและเนื้อหา

นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้ว ควรมีคำศัพท์ หรือรูปแบบภาษาที่นักเรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรือออกเสียงได้บ้าง จากนั้นครูกระตุ้นการเรียนรู้ โดยตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรือที่ออกเสียงเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้นักเรียนพูด ถ้านักเรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่ต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้านักเรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลยครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะการฝึกแบบควบคุม(controlled practice) โดยมีครูเป็นผู้นำในการฝึกโดยทั่วไปการฝึกในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเข้าใจความหมายและออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (mechanical drill) หรือบางครั้งเรียกว่าวิธีการฝึกซ้ำๆ (repetition drill) เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งจดจำและใช้รูปแบบของภาษาแต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นการเน้นแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจความหมายหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบการฝึกภาษาก็ได้ สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษาการฟังอาจให้นักเรียนฟังจากเทปหรือซีดี หรือจากครูประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ครูเป็นให้ฟัง จะต้องพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นนักเรียนฝึกพูดออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่างอาจเป็นรายเดี่ยว แบบคู่หรือกลุ่ม ทีละครั้งห้องหรือทั้งห้องก็ได้ นอกจากนี้ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ นักเรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ และครูอาจประเมินตรวจสอบและย้อนกลับหรือประเมินผลความเข้าใจของนักเรียนภายหลังการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นการนำไปใช้ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในการช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้รู้ว่า นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งการถือว่านักเรียนได้เรียนรู้อย่างแท้จริง คือการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้เองอย่างอิสระ นอกจากนี้นักเรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจ วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ โดยครูเป็นผู้เริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

3. การเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและได้พัฒนาตนเองในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้ดีและได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองพร้อมกับเพื่อนๆ อย่างจริงจัง โดยมีครูเป็นผู้คอยดูห่างๆ หากกรณีเกิดปัญหาที่สามารถแนะนำนักเรียนได้อย่างถูกต้องอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติทำให้นักเรียนมีทักษะการออกเสียงดีกว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมเรื่องระยะเวลาการทำกิจกรรม ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ อาจใช้เวลานานน้อยตามแต่สถานการณ์ เนื่องจากทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนจึงจะเกิดความคล่องแคล่ว ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการปรับยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ความพร้อมของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหา

2.2 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษต่อไป